Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

ſubditur. Ibūt directe emiſ-
ſiones fulguruz. Directe. id
eſt. pro voto dirigentis dei.
ſcz ⁊ tanq̄ habene laxate. ſcz
ad impetuoſe currendū cur
uato arcu nubium. que. ſ. nu
bes facient ſibi arcuz trium
phalem quaſi teſtudinez ad
ſedendū in eis. quia veniet i
nubibus celi cum poteſtate
magna et maieſtate. Exter-
minabuntur ⁊ ad certum lo
cum inſiliēt. id eſt. ī eas par-
tes vbi peccantes extermi-
nari ⁊ puniri meruerunt. ſi-
cut diues in lingua. iudas ī
effuſione viſcerum. a petroſa
ira. que tunc ſeuiet in petro
ſa corda que ſcindi ad peni-
tentiam noluerūt ⁊c̄. vſq̄ ibi
Tanq̄ turbo venti diuidet
eos ⁊ ad heremuz perducet
omnem terrā iniquitatis il-
lorum. i. ad infernum. a quo
liberet nos deus.

De euangelio.

Eri hora

b septima reliq̄t euz
febris. Johis. iiij
Verſus. Sunt ſpecies fe-
bris multe. ſz quattuor iſto
pono loco. Per quaſ bis cri
mina bina notato Igiť pri
ma ſpecies eſt effimera. gre-
ce ſic dicta ab effimeron. qd̄
ſonat feruor vel calor vnius
diei vľ ab effimera belua ma
rina. que eadez die naſcitur
⁊ moritur. quia paruo tem-
pore durat huiuſmōi febris
quia vel per ſeip̄am deficit.
vel in aliam ſpeciem cōmu-
tatur. Hec eſt ſupbia que a
marina belua. hoc eſt. a dia-
bolo nomen ⁊ initiū habet.
quia ip̄e eſt rex ſup om̄es fi-
lios ſupbie. ſicut diciť Job
xlj. ⁊ Thob. iiij. Superbiaz
nunq̄ in tuo ſenſu aut ī tuo
verbo dominari permittas
Ab ip̄a enim ſumpſit initiū
om̄is pditio. Hec eſt belua
marina. que exiuit vt deuo-
raret thobiam. Quod expo
nit Beda de diabolo. q̄ duz
chriſtus in cruce lauaret pe
des ſuos qui ambulauerāt
ſuper terraz. venit diabolus
querens ſi quid peccati īue-
niret in eo. ⁊c̄. Et febris illa
paruo tempe durat ſignat.
q̄ ſuperbi cito corruunt. nec
contra deum aliq̄diu ſtare
poſſunt. Luc. x. Vidi ſatha
nā q̄i fulgur de celo ca. ⁊c̄ Ni
hil fulgure velocius et nihil
caſu ſupborū certi⁹. qd̄ appa

ret in angelo de celo eiecto.
⁊ de homīe a paradyſi deli/
cijs ſub tanta celeritate ex/
pulſo. Scđa ſpecies dici
tur ethica. ab ethis qđ ē ha/
bitudo. q̄ſi febris cōuerſa in
habitū. ⁊ fit qn̄ calor innatu
ralis p̄dn̄ans ꝯſumit ſubſtā
tialem humiditatē vt vix ali
ud appareat in eis qui hac fe
bre laborant q̄ȝ oſſa ⁊ cutis.
Hec eſt inuidia q̄ conſumit
humorez gratie. ⁊ pinguedi
nē charitatis fraterne Inui
di em̄ aridi ſunt ⁊ ſicci et hu
more om̄is beniuolentie va
cui. Propter qđ cirpo cōpa/
rant̄ ⁊ carecto. Job. viij. Nū
quid vireſcere poterit cirpꝰ
abſq̄ hūore. aut creſcere ca/
rectum ſine aqua ⁊c̄. vſq̄ ibi
Ante omēs herbas areſcit.
q̄ſi di. Om̄ibus alijs inuidi
nequiores ſunt. ⁊ ſeip̄os con
ſumunt. Ecci. xiiij. Qui ſibi
inuidet nihil eſt illo nequꝰ.
⁊ hec eſt redditio malicie illi
us. Ac ſi dicat. Nequicia iui
di talē meret̄ retributionez.
vt ſeip̄m deuoret ⁊ cōſumat
Poeta. Inuidus in inuidia
conſumit̄ intus ⁊ extra. So
crates. Vellem inquit iuui/
dos oculos in omnibꝫ ciui/
tatibus habere. vt de omni/
um felicitatibꝰ torquerent̄.
quia quotquot ſunt feliciuz
hominū ga udia. tot ſunt in
uidorum hominū gemitus
⁊ tormenta. Iuxta illud. In
uidia ſiculi. non inuenere ty
ranni. Maius tormentū ⁊c̄

Tercia species dicitur fe
bris putrida. quia ex putri/
dis humoribꝫ generatur ad
quā maxime diſpoſita eſt cō
plexio iuuenum calida ⁊ hu
mida. qn̄ādo exceſſus eſt in
humiditate ⁊ calore. Hec eſt
luxuria que magꝭ infeſtat iu
uenes q̄ȝ ſenes. Que rite di
citur putrida. q̄a omnia cor
rumpit. Ps̄. Corrupti ſunt
⁊ abbom̄iabiles facti ſūt. ⁊c̄.
Propter quod luxurioſi cō
parant̄ iumentis putridis ⁊
ſtercoroſiſ. Jobelis. j. Com
putruerunt iumenta in ſter.
ſuo. ⁊c̄. Grego. Iumenta in
ſtercore ſuo cōputreſcere eſt
homines carnales in feto/
re luxurie vitā finire. Luxu
rioſi ſunt porci diaboli mor
bidi ⁊ ꝯtagioſi. Poeta. Si/
cut grex totus in aruis. vniꝰ
ſcabie cadit ⁊ prurigine por
ci. Sicut enim ſcrophe mu
tua prurigine ſcabide effici/
untur et tumide. ſic luxuri/
oſi frequēti cōmaculatione.

ij.Petri.ij. Voluptatem exi
ſtimantes dici delicias coin
quinationis ⁊ macule. deli/
cijs affluentes. ⁊ in cōuiuijs
ſuis luxuriantes vobiſcum
⁊c. Et quanta confuſio eos
ſequatur adiungit dicens.
Contingit autē eis illud ve/
ri prouerbij. Canis reuerſꝰ
ad vomitum ⁊ ſus lota ī vo/
lutabro luti. Fedum enim
⁊ putridū eſt. ſemꝑ eſſe dedi
tum vicio carnis ⁊ volutari
luxurie volutabris. Dū qui
dam ſtoycus diceret audien
te pitagora. Malle ſe cū mu
lieribus eſſe q̄ cum philoſo
phis cōuerſari. Et ſus liben
tius inquit in ceno q̄ ī aqua
conuerſatur pura. Quar/
ta ſpecies febris dicit̄ acuta
quaſi multū vrens ⁊ violen/
ta. q̄ ſi moroſa fuerit nec ſu/
dor vel vomitus vel narīuz
ſanguinatio ei ſuperuenerit
mortez inducit. Hec eſt aua
ricia que valde acuta eſt ⁊ ſu
pra modum ſubtilis in rebꝫ
temporalibuſ acquirendis.
Quis enim enumerare va/
leat fraudes et verſucias et
circūuentiones feneratorū
⁊ negociatorum ſeculi huiꝰ.
Ps. Mendaces filij homi/
nū in ſtateris. ⁊c. Amos. viij
Quando tranſibit meſſis ve
nundabimus merces ⁊ ſab/
batum. ⁊ aperiemus frumē/
tum. vt imminuamus men
ſuram. ⁊ augeamus ſiclum ⁊
ſupponamus ſtateras dolo/
ſas ⁊c. Poſſumus igitur
dicere ꝙ febris effimera eſt
ſuperbia. De qua Act. xxviij
Contigit autem patrē pub/
lij febribus ⁊ diſſenteria ve/
xatum iacere. Febris ethi/
ca eſt inuidia. Deute. xxviij.
Percutiat te dominus ege/
ſtate febri frigore et ardore.
⁊c. Febris putrida eſt luxu/
ria. ⁊ maxime prelatorum et
perſonarum eccleſiaſticarū.
De qua Luce. iiij. Socrus
autem Petri tenebatur ma
gnis febribꝰ. ⁊c. Febrꝫ acu/
ta eſt auaricia. De qua h̄ di/
citur. hora ſeptima reliquit
eum febris. Gloſa. in figura
ſanctiſpiritus ſeptiformis ī
quo omīs ſalus conſiſtit. re
liquit eum febris hora ſepti
ma. Quod nobis p̄ſtare di/
gnetur pater ⁊ filius ⁊ ſpiri/
tuſſanctus. Amen.

Dn̄ica viceſimaprima.

Vnſidimꝰ

in domo ieſu. quia